

31980L0154

11.2.1980

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 33/1

SMĚRNICE RADY

ze dne 21. ledna 1980

**o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci porodních asistentek
a o opatřeních pro usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb**

(80/154/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na články 49, 57 a 66 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že podle Smlouvy je od konce přechodného období zakázána veškerá diskriminace na základě státní příslušnosti v oblasti práva usazování a volného pohybu služeb; že takto provedená zásada národního zacházení se zejména použije při vydávání povolení případně požadovaného pro přístup k činnostem porodních asistentek a rovněž pro zápis do profesních organizací či sdružení nebo členství v nich;

vzhledem k tomu, že se přesto zdá být žádoucí přijmout určitá ustanovení směřující k usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb porodních asistentek;

vzhledem k tomu, že na základě Smlouvy nesmějí členské státy poskytovat žádnou podporu, která by mohla narušit podmínky práva usazování;

vzhledem k tomu, že čl. 57 odst. 1 Smlouvy stanoví, že budou přijaty směrnice upravující vzájemné uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o kvalifikaci;

vzhledem k tomu, že se zdá vhodné zároveň se vzájemným uznáváním diplomů upravit koordinaci podmínek vzdělávání porodních asistentek; že tato koordinace je předmětem směrnice 80/155/EHS ⁽⁴⁾;

vzhledem k tomu, že právní předpisy členských států podmiňují přístup k činnosti porodní asistentky a její výkon získáním diplomu porodní asistentky;

vzhledem k tomu, že pokud se týká akademického titulu, je vhodné povolit jeho užívání pouze v jazyce členského státu původu nebo posledního usazení, neboť směrnice o vzájemném uznávání diplomů nutně nezavádí věcnou rovnocennost vzdělání, kterého se tyto diplomy týkají;

vzhledem k tomu, že pro usnadnění uplatňování této směrnice vnitrostátními orgány mohou členské státy stanovit, že oprávněné osoby, které splňují podmínky vzdělání požadované touto směrnicí, zároveň se svým dokladem o vzdělání a odborné

⁽¹⁾ Úř. věst. C 18, 12.2.1970, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 101, 4.8.1970, s. 26.

⁽³⁾ Úř. věst. C 146, 11.12.1970, s. 17.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 33, 11.2.1980, s. 8.

přípravě předloží osvědčení příslušných orgánů země původu nebo posledního usazení prokazující, že daný doklad o vzdělání a odborné přípravě je dokladem ve smyslu této směrnice;

vzhledem k tomu, že v případě poskytování služeb by požadavek na zápis v profesních organizacích či sdruženích nebo na členství v nich, které by byly vázány na stálou a trvalou povahu činnosti vykonávané v hostitelské zemi, představoval pro poskytovatele nespornou překážku, neboť ten vykonává svou činnost dočasně; že je třeba tento požadavek zrušit; že v tom případě je však třeba zajistit kontrolu profesní kázně, což spadá do pravomoci těchto profesních organizací či sdružení; že je z těchto důvodů vhodné stanovit možnost uložit oprávněné osobě povinnost oznámit poskytování služeb příslušnému orgánu hostitelského členského státu, aniž je dotčeno použití článku 62 Smlouvy;

vzhledem k tomu, že v souvislosti s podmínkou bezúhonnosti a dobré pověsti je vhodné rozlišovat mezi požadavky, které je třeba splnit při přístupu k profesionální činnosti, a mezi požadavky pro výkon této činnosti;

vzhledem k tomu, že pokud jde o činnosti porodních asistentek, které je vykonávají v pracovním poměru, neobsahuje nařízení Rady EHS č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství⁽¹⁾ žádná zvláštní ustanovení týkající se bezúhonnosti a dobré pověsti, profesní kázně nebo používání označení pro tato povolání; že se podle členských států dotýčná pravidla vztahují nebo mohou vztahovat jak na osoby v pracovním poměru, tak na osoby samostatně výdělečně činné; že výkon činností porodních asistentek je ve všech členských státech podmíněn získáním diplomu, osvědčení nebo jiného dokladu o dosažené kvalifikaci porodní asistentky; že tyto činnosti vykonávají jak samostatně výdělečně činné osoby, tak osoby v pracovním poměru, případně osoby vykonávající tuto činnost v průběhu své profesionální dráhy v obou postaveních; že pro plnou podporu volného pohybu těchto odborníků uvnitř Společenství se zdá být nezbytné rozšířit působnost této směrnice i na porodní asistentky v pracovním poměru,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBLAST PŮSOBNOSTI

Článek 1

1. Tato směrnice se vztahuje na činnosti porodní asistentky vymezené jednotlivými členskými státy, aniž je dotčen článek 4 směrnice 80/155/EHS, a vykonávané pod těmito profesními označeními:

ve Spolkové republice Německo:

— „Hebamme“,

v Belgii:

— „accoucheuse/vroedvrouw“,

v Dánsku:

— „jordemoder“,

ve Francii:

— „sage-femme“,

v Irsku:

— „midwife“,

v Itálii:

— „ostetrica“,

v Lucembursku:

— „sage-femme“,

v Nizozemsku:

— „verloskundige“,

ve Spojeném království:

— „midwife“.

KAPITOLA II

DIPLOMY, OSVĚDČENÍ A JINÉ DOKLADY O DOSAŽENÉ KVALIFIKACI PORODNÍCH ASISTENTEK

Článek 2

1. Každý členský stát uznává diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci, které jsou vyjmenovány v článku 3, vydané státním příslušníkům členských států ostatními členskými státy, které jsou v souladu s čl. 1 odst. 1, 3 a 4 směrnice 80/155/EHS a splňují některou z těchto podmínek:

— řádnou odbornou přípravu pro porodní asistentky po dobu nejméně tří let,

— která je podmíněna získáním diplomu, osvědčení nebo jiného dokladu o dosažené kvalifikaci opravňujících k přijetí na univerzity nebo ostatní vysoké školy nebo alespoň zaručujících rovnocennou úroveň znalostí,

— nebo po níž následuje odborná praxe, o které se vystaví potvrzení podle článku 4 této směrnice,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 257, 19.10.1968, s. 2.

- řádnou odbornou přípravu pro porodní asistentky po dobu nejméně dvou let nebo 3 600 hodin, která je podmíněna získáním diplomu, osvědčení nebo jiného dokladu o dosažené kvalifikaci zdravotní sestry odpovědné za všeobecnou péči uvedeného v článku 3 směrnice 77/452/EHS ⁽¹⁾,
- řádnou odbornou přípravu pro porodní asistentky po dobu nejméně 18 měsíců nebo 3 000 hodin, která je podmíněna získáním diplomu, osvědčení nebo jiného dokladu o dosažené kvalifikaci zdravotní sestry odpovědné za všeobecnou péči uvedeného v článku 3 směrnice 77/452/EHS, po níž následuje odborná praxe, o které se vystaví potvrzení podle článku 4 této směrnice.

2. Každý členský stát přiznává na svém území diplomům, osvědčením a jiným dokladům o dosažené kvalifikaci, které uznává, pokud jde o přístup k činnosti porodní asistentky a jejich výkon, stejné účinky, jaké mají diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci, které sám vydává.

Článek 3

Diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci uvedené v článku 2 jsou:

a) ve Spolkové republice Německo:

- „Hebammenprüfungszeugnis“ vydávaný zkušební komisí jmenovanou státem,
- osvědčení příslušných orgánů Spolkové republiky Německo dokládající, že diplomy vydané po 8. květnu 1945 příslušnými úřady Německé demokratické republiky jsou uznány za rovnocenné dokladu zmíněnému výše v bodě 1;

b) v Belgii:

„diplôme d'accoucheuse/vroedvrouwdiploma“ vydávaný státními nebo státem schválenými školami nebo orgánem „jury central“;

c) v Dánsku:

„bevis for bestået jordemodereksamen“ vydávaný „Danmarks jordemoderskole“;

d) ve Francii:

„diplôme de sage-femme“ vydávaný státem;

e) v Irsku:

„certificate in midwifery“ vydávaný „An Bord Altranais“;

f) v Itálii:

„diploma d'ostetrica“ vydávaný státem uznanými školami;

g) v Lucembursku:

„diplôme de sage-femme“ vydávaný ministerstvem zdravotnictví na základě rozhodnutí zkušební komise;

h) v Nizozemsku:

„vroedvrouwdiploma“ vydávaný zkušební komisí určenou státem;

i) ve Spojeném království:

„certificate of admission to the Roll of Midwives“ vydávaný v Anglii a ve Walesu „Central Midwives Board for England and Wales“, ve Skotsku „Central Midwives Board for Scotland“ a v severním Irsku „Northern Ireland Council for Nurses and Midwives“.

Článek 4

Potvrzení podle článku 2 vydávají příslušné orgány členského státu původu nebo posledního usazení. Osvědčuje se v něm, že jeho držitel vykonával po získání diplomu porodní asistentky v nemocnici nebo ve zdravotnickém zařízení, které je k tomuto účelu schváleno, uspokojivým způsobem všechny činnosti porodní asistentky, a to po dobu stanovenou takto:

- dva roky v případě podle čl. 2 odst. 1 první odrážky druhé pododrážky,
- jeden rok v případě podle čl. 2 odst. 1 třetí odrážky.

KAPITOLA III

NABYTÁ PRÁVA

Článek 5

1. Každý členský stát uznává jako dostatečný důkaz pro státní příslušníky členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci nevyhovují všem základním požadavkům odborné přípravy stanoveným v článku 1 směrnice 80/155/EHS, diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci porodních asistentek, které byly vydány těmito členskými státy nejpozději šest let po oznámení této směrnice a které doplňuje potvrzení osvědčující, že tito státní příslušníci skutečně a v souladu se zákonem vykonávali dotyčné činnosti po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání potvrzení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 15.7.1977, s. 1.

2. Každý členský stát uznává jako dostatečný důkaz pro státní příslušníky členských států, jejichž diplomy, osvědčení nebo jiné doklady o dosažené kvalifikaci vyhovují všem základním požadavkům odborné přípravy stanoveným v článku 1 směrnice 80/155/EHS, ale které na základě článku 2 této směrnice musí být uznávány pouze, pokud jsou doplněny potvrzením o odborné praxi uvedeným v článku 4, diplomy, osvědčení nebo jiné doklady o dosažené kvalifikaci porodních asistentek vydávané členskými státy před provedením této směrnice, které jsou doplněny potvrzením osvědčujícím, že tito státní příslušníci skutečně a v souladu se zákonem vykonávali dotyčné činnosti po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání potvrzení.

KAPITOLA IV

UŽÍVÁNÍ AKADEMICKÝCH TITULŮ

Článek 6

1. Aniž je dotčen článek 15, zajistí hostitelské členské státy, aby státním příslušníkům členských států, kteří splňují podmínky stanovené v článcích 2 a 5, bylo uznáno právo užívat jejich zákonný akademický titul nebo popřípadě jeho zkratku udělený členským státem původu nebo posledního usazení, a to v jazyce tohoto státu. Hostitelské členské státy mohou stanovit, že za tímto titulem musí následovat název a sídlo zařízení nebo zkušební komise, která jej udělila.

2. Je-li možné zaměnit akademický titul členského státu původu nebo posledního usazení s titulem, který platí v hostitelském členském státě a vyžaduje zde další odbornou přípravu, kterou oprávněná osoba nezískala, může tento hostitelský členský stát stanovit, že tato osoba bude užívat svůj akademický titul členského státu původu nebo posledního usazení ve vhodné podobě, kterou hostitelský členský stát určí.

KAPITOLA V

USTANOVENÍ K USNADNĚNÍ ÚČINNÉHO VÝKONU PRÁVA USAZOVÁNÍ A VOLNÉHO POHYBU SLUŽEB PORODNÍCH ASISTENTEK

A. Zvláštní ustanovení o právu usazování

Článek 7

1. Hostitelský členský stát, který požaduje od svých státních příslušníků pro první přístup k některé z činností uvedených

v článku 1 důkaz bezúhonnosti nebo dobré pověsti, přijme jako dostatečný důkaz ve vztahu ke státním příslušníkům členských států potvrzení prokazující splnění těchto podmínek bezúhonnosti nebo dobré pověsti vyžadovaných v uvedeném členském státě, vydané příslušnými orgány členského státu původu nebo předchozího usazení.

2. Nepožaduje-li členský stát původu nebo posledního usazení pro přístup k dotyčné činnosti důkaz bezúhonnosti nebo dobré pověsti, může hostitelský členský stát požadovat od státních příslušníků členského státu původu nebo posledního usazení výpis z rejstříku trestů nebo, neexistuje-li, rovnocenný doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu nebo posledního usazení.

3. Dozví-li se hostitelský členský stát o závažných a konkrétních skutečnostech, ke kterým došlo mimo jeho území před zahájením činnosti dané osoby v tomto státě a které mohou ovlivnit přístup k dotyčné činnosti, může o tom uvědomit členský stát původu nebo posledního usazení.

Členský stát původu nebo posledního usazení prověří věrohodnost těchto skutečností. Příslušné orgány samy rozhodnou o povaze a rozsahu vyšetřování, které má být provedeno, a oznámí hostitelskému členskému státu důsledky, které z něj vyplývají pro potvrzení nebo doklady, které vydaly.

4. Členské státy zajistí důvěrnost předávaných informací.

Článek 8

1. Platí-li v hostitelském členském státě právní a správní předpisy, které se týkají zachovávání bezúhonnosti nebo dobré pověsti včetně ustanovení o kázeňských postizích v případě závažného profesního pochybení nebo odsouzení za trestný čin a které souvisejí s výkonem některé z činností uvedených v článku 1, předá členský stát původu nebo posledního usazení hostitelskému členskému státu nezbytné informace o opatřeních nebo kázeňských postizích profesní nebo správní povahy, které byly přijaty vůči dotyčné osobě, a o trestních postizích týkajících se výkonu povolání v členském státě původu nebo posledního usazení.

2. Dozví-li se hostitelský členský stát o závažných a konkrétních skutečnostech, ke kterým došlo mimo jeho území před zahájením činnosti dané osoby v tomto státě a které mohou ovlivnit výkon dotyčné činnosti, může o tom uvědomit členský stát původu nebo posledního usazení.

Členský stát původu nebo posledního usazení prověří věrohodnost těchto skutečností. Příslušné orgány samy rozhodnou o povaze a rozsahu vyšetřování, které má být provedeno, a oznámí hostitelskému členskému státu důsledky, které z něj vyplývají pro informace, které byly předány podle odstavce 1.

3. Členské státy zajistí důvěrnost předávaných informací.

Článek 9

Pokud hostitelský členský stát požaduje od svých státních příslušníků pro přístup k některé z činností uvedených v článku 1 nebo její výkon potvrzení o fyzickém a duševním zdraví, přijme jako dostatečný důkaz v tomto smyslu doklad, který se v těchto případech požaduje v členském státě původu nebo posledního usazení.

Nepožaduje-li členský stát původu nebo členský stát posledního usazení takové potvrzení pro přístup k dotyčné činnosti nebo její výkon, přijme hostitelský členský stát od státních příslušníků členského státu původu nebo posledního usazení potvrzení vydané příslušným orgánem těchto států, které odpovídá potvrzením hostitelského členského státu.

Článek 10

Doklady uvedené v člancích 7, 8 a 9 nesmějí být při předložení starší tři měsíců.

Článek 11

1. Řízení o přijetí oprávněné osoby k přístupu k některé z činností uvedených v článku 1 podle článků 7, 8 a 9 musí být skončeno co nejdříve a nejpozději tři měsíce po předložení veškerých dokladů týkajících se dotyčné osoby, aniž tím jsou dotčeny lhůty, které mohou vyplynout z případného odvolání podaného v závěru tohoto řízení.

2. V případech uvedených v čl. 7 odst. 3 a čl. 8 odst. 2 staví žádost o přezkum běh lhůty uvedené v odstavci 1.

Dotázaný členský stát musí odpovědět ve lhůtě tří měsíců.

Hostitelský členský stát po obdržení odpovědi nebo po uplynutí zmíněné lhůty pokračuje v řízení podle odstavce 1.

Článek 12

Pokud hostitelský členský stát požaduje od svých státních příslušníků pro přístup k některé z činností uvedených v článku 1 nebo její výkon, aby učinili místopřísežné nebo čestné prohlášení, a toto místopřísežné nebo čestné prohlášení nemohou učinit státní příslušníci jiných členských států, zajistí hostitelský členský stát, aby byla dotyčné osobě nabídnuta rovnocenná forma a vhodná formulace místopřísežného nebo čestného prohlášení.

B. Zvláštní ustanovení o volném pohybu služeb

Článek 13

1. Požaduje-li některý členský stát od svých státních příslušníků pro přístup k některé z činností uvedených v článku 1 nebo pro její výkon povolení profesní organizace či sdružení nebo zapsání či členství v nich, osvobodí tento členský stát od této povinnosti státní příslušníky členských států pro případ poskytování služeb.

Oprávněná osoba poskytuje služby se stejnými právy a povinnostmi jako státní příslušníci hostitelského členského státu; zejména podléhá kázeňským opatřením profesní nebo správní povahy platným v tomto členském státě.

Prijme-li hostitelský členský stát opatření k provedení druhého pododstavce nebo se dozví o skutečnostech odporujících těmto ustanovením, neprodleně o tom uvědomí členský stát, v němž je oprávněná osoba usazena.

2. Hostitelský členský stát může stanovit, že oprávněná osoba musí učinit před příslušnými orgány předběžné prohlášení týkající se poskytování jejich služeb, pokud s výkonem těchto služeb bude spojen dočasný pobyt na jeho území.

V naléhavých případech může být toto prohlášení učiněno v co nejkratší době po poskytnutí služeb.

3. V souladu s odstavci 1 a 2 může hostitelský členský stát požadovat od oprávněné osoby předložení jednoho nebo několika dokladů obsahujících tyto údaje:

- prohlášení uvedené v odstavci 2,
- potvrzení osvědčující, že oprávněná osoba vykonává dotyčné činnosti v souladu se zákony členského státu, ve kterém je usazena,
- potvrzení, že oprávněná osoba je držitelem jednoho nebo několika diplomů, osvědčení či jiných dokladů o dosažené kvalifikaci požadovaných pro poskytování dotyčných služeb a uvedených v této směrnici.

4. Doklad nebo doklady stanovené v odstavci 3 nesmějí být při předložení starší dvanácti měsíců.

5. Zbaví-li členský stát zcela nebo zčásti, dočasně nebo trvale některého ze svých státních příslušníků nebo státního příslušníka jiného členského státu usazeného na jeho území způsobilosti vykonávat některou z činností uvedených v článku 1, zajistí podle okolností dočasné nebo trvalé odnětí potvrzení uvedeného v odst. 3 druhé odrážce.

Článek 14

Je-li v hostitelském členském státě vyžadována registrace u subjektu sociálního zabezpečení podle veřejného práva, aby bylo možné vyrovnání účtů spojených s výkonem činností ve prospěch pojištěnců ze sociálního zabezpečení u pojišťovacích subjektů, osvobodí tento členský stát při poskytování služeb spojeném s přemístěním oprávněné osoby od tohoto požadavku státní příslušníky členských států usazené v jiném členském státě.

Oprávněné osoby nicméně předem a v naléhavém případě následně uvědomí dotyčný subjekt o poskytnutí služby.

C. Ustanovení společná pro právo usazování a volný pohyb služeb

Článek 15

Je-li v hostitelském členském státě užívání profesního označení týkajícího se některé z činností uvedených v článku 1 právně upraveno, mají státní příslušníci ostatních členských států, kteří splňují podmínky stanovené v člancích 2 a 5, profesní označení hostitelského členského státu, které v tomto státě odpovídá jeho podmínkám pro vzdělání, a používají jeho zkratku.

Článek 16

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby umožnily oprávněným osobám získat informace o právní úpravě zdravotnictví a sociálního zabezpečení a popřípadě o pravidlech profesní etiky v hostitelském členském státě.

Pro tento účel mohou zřídit informační střediska, kde mohou oprávněné osoby získat nezbytné informace. Hostitelský členský stát může oprávněné osobě, která je v něm usazena, uložit povinnost tato střediska kontaktovat.

2. Členské státy mohou zřídit střediska uvedená v odstavci 1 při příslušných orgánech a subjektech, které určí ve lhůtě stanovené v čl. 20 odst. 1.

3. Členské státy zajistí, aby si oprávněné osoby ve svém zájmu a v zájmu svých pacientů případně osvojily jazykové znalosti nezbytné k výkonu jejich odborné činnosti v hostitelském členském státě.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 17

V případě odůvodněných pochybností může hostitelský členský stát požadovat od příslušných orgánů jiného členského státu potvrzení pravosti diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci vydaných v tomto jiném členském státě a uvedených v kapitolách II a III a rovněž potvrzení skutečnosti, že oprávněná osoba splnila veškeré podmínky odborné přípravy stanovené ve směrnici 80/155/EHS.

Článek 18

Členské státy určí ve lhůtě stanovené v čl. 20 odst. 1 orgány a subjekty oprávněné k vydávání nebo přijímání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci a rovněž určí dokumenty a informace uvedené v této směrnici a neprodleně o nich uvědomí ostatní členské státy a Komisi.

Článek 19

Tato směrnice se vztahuje rovněž na státní příslušníky členských států, kteří v souladu se nařízením (EHS) č. 1612/68 vykonávají nebo budou vykonávat některou z činností uvedených v článku 1 v pracovním poměru.

Článek 20

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí do tří let od jejího oznámení a neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 21

Setká-li se členský stát v určitých oblastech při provádění této směrnice s vážnými obtížemi, prověří Komise tyto obtíže společně s dotyčným státem a vyžádá si stanovisko Výboru vyšších úředníků pro veřejné zdraví, zřízeného rozhodnutím 75/365/EHS ⁽¹⁾ naposledy pozměněného rozhodnutím 80/157/EHS ⁽²⁾.

Komise případně předloží Radě vhodné návrhy.

Článek 22

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 21. ledna 1980.

Za Radu

předseda

G. MARCORA

⁽¹⁾ Úř. věst. L 167, 30.6.1975, s. 19.

⁽²⁾ Úř. věst. L 33, 11.2.1980, s. 15.